

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7294/2023
21.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милутин Димитријевић, адвокат из ..., против тужених Јавног стамбеног предузећа „Крагујевац“ и Града Крагујевца, кога заступа Градско јавно правобранилаштво, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 4808/21 од 26.08.2022. године, у седници одржаној 21.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 4808/21 од 26.08.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 4808/21 од 26.08.2022. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Основног суда у Крагујевцу П 5850/20 од 11.12.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезани тужени да тужилци на име накнаде штете по основу незаконите наплате накнаде за вођење матичне евиденције солидарно исплате износе од по 49,00 динара за сваки месец понаособ за период од 01.08.2017. године до 30.08.2020. године са законском затезном каматом појединачно за сваки месечни износ од 15-тог у месецу за претходни месец, до исплате. Другим ставом изреке, обавезани су тужени да тужилци на име накнаде трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 6.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж 4808/21 од 26.08.2022. године, преиначено је решење о трошковима поступка из става другог изреке првостепене пресуде и обавезана тужилца да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује, као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Тужени су поднели одговор на ревизију.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 ... 18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене одлуке која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија. У конкретном случају тужила је изјавила посебну ревизију против другостепеног решења о трошковима којим је преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима поступка и обавезана тужила да туженима накнади трошкове парничног поступка. Решење којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка доноси се у сваком конкретном случају на основу одредаба Закона о парничном поступку којима су регулисана процесна правила одлучивања о захтевима странака за накнаду трошкова, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, нити постоји потреба за уједначавањем судске праксе, а оспорена одлука донета је у складу са правним схватањем утврђеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 17.02.2021. године.

Сходно изнетом, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиле није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 28. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана је прописано да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Како је у конкретном случају ревизија изјављена против одлуке другостепеног суда којом је преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима поступка, која не представља решење против кога се ревизија може изјавити по члану 420. ЗПП, то је ревизија недозвољена и по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

На основу изложеног, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић